

C. R. Državno Upravništvo u Šibeniku
 I. R. Procura di Stato in Sebenico
 Šibenik, 2. Travnja 1908.
 Esempl. Rubr. Alleg.

JURNALE
 ŠIBENIK
 NAUČNI ODSJEK
 God. II.

Br. 57.

Kremenjak

Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela.

Kremenjak izlazi svaki četvrtak. Pretplatna cijena na godinu 3 Krune. Na pò godine Kruna 1.50 para. Pretplate i pisma šalju se uredništvu Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. **Pojedini broj 4 pare (2 novč.)**

Crna fureštovska uprava na našoj općini.

Mi smo, kao građani i općinari uvijek sumnjivim okom gledali na to, što se četvero-petero dotepene furešćadi uhvatiše zubima i noktima, da dodju na vlast naše općine i da tu zagospodare našim krvavim težačkim trudim. Ta se sumnja svakom svijesnom i poštenom građaninu sama od sebe namićala, jer svak, ko ima i zere svijesti, mora da opazi, kako je čudnovata ta stvar, što neko, koji je jučer trbuhom za kruhom došao u naše mjesto, hoće da se brine za dobro i za napredak našeg mjesta, kojeg on do jučer nije ni poznao. Sumnjivo je to i prekosumnjivo, što neko, koga nepoznaš, ni ko je, ni otkuda je, dodje u tuđu kuću i na silu hoće da tudjom kućom upravlja, da po svojoj volji, i nepitajući ukućane, odlučuje, naredjuje, kupuje, prodava, sije, žanje i trga, u opće da se briga i stara za dobro i za napredak tudje kuće a svoju ostavlja i zapušta.

Pa premda smo mi i sve svijesno gradjanstvo sumnjivim očima gledali to nametanje četvorice-petorice furešta i njihovih što plaćenika, što na dobru vjeru zavedenih ljudi, ipak nijesmo mislili, da će oni u svojoj fureštovskoj sili i bahatosti doći do tolike mjere bezdušnosti pram jadnom težaku i toliko zla natovariti na ledja jadrnih općinara šibenskih bez razlike, a najskoli kukavnog težaka i seljanina, kao što vidimo evo da natovariše. I to je moralo biti baš u ovo kritično doba, kad se je težaku i posjedniku teško izvući i ispod samog užasnog biča ziloždere, gdje mu svaka krana vrijeđi pet puta više neg prije, kad se je lakše živilo.

U ovim teškim vremenima mora čovjek da zdvaja i nezna, kud će sobom. Vinogradi redom propadaju, žiloždera hara hametom i kroz koju godinu starih vinograda neće biti više. Novu lozu moraš saditi na silu, ako nećeš, da propaneš. Štediš svaku, tako rekući, šoldu, da se iskopaš i protučeš u ovom teškom času, samo da očuvaš stanje od propasti; od usta otkidaš, da vinogradu dadeš, da se žiložderi otmeš.

I u ovakom teškom času, kad ti svaki novčić dobro dolazi, dolazi ti naša poštena fureštovska općinska uprava, da te pritisne još više, da još nove i veće danke, nove i veće prireze nametne jadnom težaku i seljaninu. Mjesto da se prirezi olakšaju i smanje, oni ih povećavaju, jer misle ti siti i pijani furešti, da težak i posjednik i seljanin ima bunar, iz koga će zlato da vadi i da plaća.

Dolje donosimo imena odlomaka i sela i brojeve, iz kojih će općinari šibenski vidjeti, kako naši fureštinametnici naprtiše na nas ove godine još veće prireze općinske, mjesto da ih smanje, kako bi pošteno bilo i kako se svak to i nadao, znajući, da se prihodi općinski povećanje te da nije trebalo prirez povećati, već ga se moralo sniziti. A kad ga evo *nesniziše*, već ga na

mного mjesta *povećase*, onda nam niko neće zamjeriti, ako upitamo — *gdje su novci općinski? gdje su trudi naši, koje mi sipljemo kukavi i siromasi u općinsku blagajnu? Ili je zar općinska blagajna jama bez dna?*

Vi ste, dotepena furišćadi, jedanput govorili i pisali o pok. Šupuku, koji je bio narodne stranke, da je lupež, da je ukrao *milijun i pò fiorina*, da je okrao općinsku blagajnu i svašta, a mi, niti iko od pučke stranke, nevelimo vama ni da ste lupeži, ni da ste pokrali; mi vam pače (na vaše čudo) velimo, da ste pošteni, pak vas za to i pitamo, kao poštene ljude, *gdje su novci općinski?* Vama vaše poštenje — nama naši novci, pa Bog! nu, nedamo, da se i nama, kao još nekome, dogodi: *svi pošteni, a gaća nema*. To velimo za to, da nam nedodjete sutra s vašom mudrošću; *evo računi, evo karte pa gledajte, je li u redu!* Jer opet vam kažemo: sve je lijepo, sve u redu, računi i karte, ali — *gaća nema*. A mi od pučke stranke u svojoj pučkoj pameti želimo viditi *račune u redu a gaće na mjestu*. — Kud ćeš bolje?

Evo vam brojevi, pak recite i sami, je li ovo za nas šibenčane, koji smo mal ne svi težaci, dobro? Mi znamo, da vas četvorica-petorica furešta nijeste težaci ni posjednici, pak nećete oćutiti svu težinu ovih brojaka onako, kako ćemo oćutiti mi, koji plaćamo. Da prirez skoči i na 500 po sto, vama deveta, kao kad neplaćate ništa, al nije deveta nama, jer plaćamo; a kad plaćamo, kao da iz srca vadimo.

Da se bolje vidi razlika metnućemo prama brojevima ove godine i brojeve lanjske, da se vidi, koliko smo plaćali lani t. j. 1907.

Dakle: *opć. prireza na izravne poreze plaćali su*
 god. 1907: a g. 1908:

	200 %	250 %	t. j.	50 %	više od lani
1. Konjevrate	200	250	"	50	" " " "
2. Lozovac	200	250	"	50	" " " "
3. Vrlje-Bilica	200	250	"	50	" " " "
4. Zaton	200	250	"	50	" " " "
5. Mandalina	200	200	"	—	" " " "
6. Boraja	230	250	"	20	" " " "
7. Donje polje	250	250	"	—	" " " "
8. Jadrtovac	250	300	"	50	" " " "
9. Grebaštica	250	260	"	10	" " " "
10. Rogoznica	250	270	"	20	" " " "
11. Slivno	250	250	"	—	" " " "
12. Dubrava	270	270	"	—	" " " "
13. Primošten	300	300	"	—	" " " "
14. Krapanj	300	300	"	—	" " " "
15. Vrhpoljac	300	300	"	—	" " " "
16. D.o-Kraljica	300	300	"	—	" " " "
17. D.o-Biranj	280	250	"	30	" manje " "
18. Šibenik					na zemljarinu i na najmovnu i razrednu kućarinu plaća 150 % prireza a na obratarinu i na dohodarinu 200 %.

Eto, brojke jasno govore. Općinski prirez poskočio znatno svugdje, osim ondje, gdje se preko 300 teško može preći. A što je *puno* sumnjivo i *puno* žalosno, prirez nije smanjen već je dapače povisen i *onim odlomcima*, koji bi morali danas, tako rekući, biti *bez ikakvog prireza*, kao n. pr. **Lozovac** i **Crnica**, koji su morali u poslu rimskoga društva dobiti mnogo za sebe, samo da je bilo pameti i poštenja. Na njihovu korist, uz malo poštenja, moralo bi biti *gotovih* novaca u blagajni općinskoj, a kad tamo eto kukavni Lozovčani moraju plaćati, još **50. po sto više neg lani**.

Bože moj, kud je pusti taj novac odletio i u što težački trudi odoše? Može li ko zamjeriti kome, kad posumnja, da sada jedan narod plaća one *stotine hiljada kruna*, što su prošlih izbora bile potrošene u ono sramotno kupovanje i mićenje, samo da se nekoliko nametnika i kamatnika održi na vlasti?!

Furešti, furešti! Bog vam platio za krvave pučke trude naše!

I ako vi neplaćate ni krajcare, već mi gradjani i seljani naši plaćamo i plaćati moramo, al opet recite, je li ovo lijepo? je li ovo pošteno?

Je li ovo lijepo od vas u ovo teško doba, kad nas vinogradi izdadoše i svaka druga nevolja bije?!

Furešti, furešti! Moguće da je ovo Bog htio ovako, e da puk otvori oči i upozna vas i da svati onu vašu viku i galamu, kojom ste sve napadali, sve lupežima nazivali, dok niste od puste vike zableušenom puku prodali rog za svijeću.

A za taj vaš rog platiće vam puk i — Bog.

DOPISI

Pišu nam iz Zadra.

Čitali smo amo vaš mali „Kremenjak“ i svi smo ostali otvorenih usta, kad smo pročitali, kako se D.r. Krstelj izrazio na sudu, da je t. j. *Drezga imao sasuti revolver u gosp. Marinkovića*.

Takova šta rijetko se može čuti i od kakovog lajka, a kamo od čovjeka doktorana u zakonima i od odvjetnika, koji *svaki dan ima u ruci kazneni zakonik* i koji bi morao znati za §. 305. K. Z.

Takav se je slučaj dogodio ovdje u Zadar prije nekoliko godina u raspravi proti ubojici pok. Brakusa, koji je bio dugo župnikom u vašem Varošu, a bio je ubiven u Skradinu. Optuženika je branio bivši sudski tajnik Đudan i on u obrambenom govoru zaletio se reći, da je nekako optuženik imao pravo što je ubio Brakusa, jer da je Brakus bio užasan kamatnik te da je zaslužio da bude ubiven.

Za ove riječi bila je podignuta tužba proti branitelju Đudanu po §. 305. k. z.; al, kako nije bilo u zapisnik (koji se po običaju površno čini) ništa od toga zapisano, onda se je počelo istraživanjem i preslušavanjem svjedoka. Stvar je, dakako, sretno svršila po Đudana, al, kako vidite, u malo da nije oćutio na sebi strogost kaznenog zakona.

Razumjećete dobro, da smo morali ostati na tu vijest kao van sebe, jer odvjetnik jedan treba da zna, da onake riječi sadržavaju „odobravanje čina nezakonitih ili nećudorednih“, a državni odvjetnik, da je bio priutan, bio bi sigurno postupao po zakonu.

U opće amo vlada mnijenje, da on kao načelnik nije ni smio braniti jednog prostog napadača i izgrednika. Još manje je smio kao načelnik onake riječi kazati. Kao da je harambaša kakve bande u Siciliji.

Jz šibenske okolice.

Je li moguće?! Doznajemo, da se je Slav. Sinčić po okolici šibenskoj izražavao, da je on svemoguć čak i na Poglavarstvu. Kažu nam da on već trubi, kako će g. Poglavar Rešetar brzo u penziju i da je po tom prepustio na njegovu milost i nemilost sve učitelje i što on (Sinčić) učini, da je sve dobro. Znamo mi za strančarstvo Sinčićevo i kako bi on želio da sve učitelje upropasti, koji su odvažni i karatarni. Ipak ga za ovaku drskost činimo odgovornim pred vlasti i javnosti, jer nam se čini nemoguće da on smije na ovako javni način zlo upotrebljavati svoju vlast i onu svoga starješine. Vara se Sinčić ako on svojim tirjanstvom misli satrti naše vrijedne učitelje, kojima kao da je željan krvi i osvete. Nitko, već njegova sila i štreberstvo, dovelo ga je u tako nezgodan položaj, da je postao nesnošljiv sebi i drugima. Za to mu velimo: u pamet! Sve dosadašnje naše pisanje protiv njega bilo je blago i obazrivo, ali počnemoli ga sa sviju strana prikazivati, osvjedoćuje se i on i školska vlast, ko je mizeran izazivač, nemoralan stvor i koga je jednom nazvao velečasni kanonik Vidović beskarakternim.

A, ko pak žive u Šibeniku na javnu sablazan, to znate bolje vi tamo u gradu, a jedno od slova A, B, C, D moglo bi kome prisjesti.

Čujemo, jer mi nijesmo vidjeli, da je gosp. D.r. Gazzari kao odvjetnik i zastupatelj društva „Sufid“ u Crnici primio za svoj trud za samu 1907. godinu **60. hiljada fiorina** ili **120. hiljada K** nagrade. Ovako drugi nedobivaju ni kroz 15. godina svog advokatskog truda, pak za to mu od srca čestitamo.

RAZNE VIJESTI.

§ 305. kaznenog zakona, izostavivši ostalo, ovako glasi: „.....**ili ko nuka, potiče ili nastoji zavesti na djela nećudoredna ili zabranjena po zakonima, ili ko djela takova hvali ili opravdati nastoji — trori se**, ako u tom nebude takav kažnjivi čin, za koji je određena kazna teža, **krivcem prestupka i ima se kazniti zatvorom od jednoga do šest mjeseci**.“

Primamo iz mjesta: Molim vas, gosp. uredniče, dopustite mi, da upitam naše gospodare na općini, zašto se pušta, da se onako nemilo ništi i raskopava onaj lijepi nasad borića na Rupini? Bio sam ovih dana tamo, da se prošećem, pak me je zabolilo u srcu vidjeti, kako će se do malo uništiti najljepši dio nasada, odakle je bio krasan vidik na grad, luku i more i gdje je bilo zgodno mjesto, da sjedneš u hlad i uživaš pod sjenom borova. Tu, neznamo ko, radi gnjile kopa i već je malne sasma potkopao dva lijepa brješčića i povalio kakvih trideset — ako ne više — najljepših borova. A zašto to? Zašto se dopušta, da se uništi i raskopa i ono malo što imamo? Ako je kome do gnjile, nek je traži na drugom mjestu.

Ako naši gospodari na općini neznaju za ovo, mi ih upozorujemo; nek pogledaju i vidiće, da je tužba opravdana. — Gradjanin.

Općinskog prireza Zadar plaća 66 %^o, a Spljet 100.0%^o.

U prošli utorak, čujemo, da je bila sjednica kot. šk. vijeća, gdje je c. k. politički izborni komesar i školski vajni nadzornik Slavomir Sinčić pokazao svoju lisičju ćud i svoje pravo zvanje, na koje ga je duša uvijek zvala. Kako čujemo (a toga je pun grad) gosp. moralni

nadzornik dobio je što ga idje, jer su mu neki tute oprali njegove uši, koje su se svikle, da vješto vrše jedan dični zanat, za koji inače mnogi primaju dobru plaću, dočim on ga vrši iz unutarnje duševne pobude i samoniklog prirodnog poriva. Oni, kojima takav uzoran individuum služi, moraju biti prekozadovoljni i njime se dičiti, al neznam može li se njime di'iti učiteljski stališ i rodno mu mjesto. Mi se njime nedičimo, dapače sve obratno, kao što znamo, da i naša hrvatska društva nijesu vidila časa, da se otresu takih karaktera. Napokon su odahnula, kad su našla način, da iz svoje sredine ispuhnu van kojekakve Sinčiće i Purčiće. Sad, regbi, da su našli svoje pravo gnjezdo u pravaškoj čitaonici i u Sokolu i kod „Uč. Gl.“, gdje će slike naći dosta svojih prilika. Preporučujemo poznatom odsjeku c. k. austrijske vlade, da nebatali ovake rijetke eksemplare. Vrijede joj zlata.

Kazalište. Prošlih dana davao se „Sevilski Brijač“, a u subotu će, kako čujemo, „Ernani“.

Što hoće, što traži taj vajni Sinčić? Čujemo, da je pun grad glasova, kako se dobroušac Sinčić hvali, da će on iz osvete presidijalom **tražiti**, da odmah smjesta bude umirovljen ravnatelj Rossini, a da D.r Fontana bude odstranjen iz kot. šk.škog vijeća. Hvali se, jer da on kod vlade sve može, što hoće, a da mu je pokrajinsko šk. vijeće u džepu.

Mi kličemo „bravo!“ kompanjonu Purčićevu, jer se zna po selima hvaliti i time, da on u Šibeniku o svemu odlučuje, a da se poglavar u ništa i prti, neg sve pušta njemu, jer da će poglavar brzo u mir.

O, Sinčiću, čudni tiću, k'ji ležeš svoje ml.....

Fra „**Hrvatska Rieč**“ ili ti vam po našu „fra ludrovica“ odapinje nogama kao mazga. kad je badn š i pošakaklješ. Naš „Kremenjak“, kao najugladjeniji i najfiniji list pod kapom nebeskom, splitska „Sloboda“ i zagrebački „Pokret“ opaziše našoj fra ludrovici, da je zaboravila u svom patriotskom bombardovanju okrenuti svoje lumbarde proti općini skradinskoj i njezinu fra Gjerundiju te proti općini vodičkoj i njezinom načelniku, što se dadoše u metanisanje pred ministrom Beckom. Naša fra ludrovica, lukava i oprezna, nadrlja ti komad članka. al — nereče ništa. Opsuje Petra, obruži Pavla, al svoga Andriju i fra Gjerundija nesmiye da takne. — Dakako, oni su bili jedanput zlodusi, krvopije i hudobe paklene, Don Krstelj i fra Mate Drinković uzdisali su i suze lijevali, kad bi čuli, kako „načelnik-komesar“ Andrija guli narod i gazi svetu hrvatsku stvar, al — kad „komesar“ Andrija po nalogu vlade morao glasovati za sina ludrova; kad ih fra Gjerundijo uzeo pod svoju čistu široku mantiju (da ovi naši „pošteni hrvati“ neozebu). — onda stvar promjeni oblik a vrag više nije crn; Andrija i fra Gjerundijo saveznici su i korisni, daju za izbore glasova, a kad je tako, onda su pošteni i nevalja u nje dirati. Udri — onako za šntu — na one, što su koji stotinjak milja dalje od izbornog kotara; tako će ljudi misliti, da si Hrvat kâ grom, a saveznik Andrija i fra Gjerundijo biće *kuntenti*, što u nje nediraš i daće glasove za nezavisne hrvate i za ljude, kojima je poštenje sve, o obraz nije koža tamburova, a hrvatstvo nije butiga.

Pa na koncu konca, oni su već rekli svoju u tom pogledu, i na tome ostaju i danas. A što su rekli, potraži i prošti pak 'š znati. To je tako jasno.

Jasno za svaku budalu, samo nije za te neke naprednjačke novine.

Gosp. nadz. Sinčić namjestio je jednu učiteljicu bez znanja kot. šk. vijeća. Sjednica bila je 31.og a on ni mukaet. Zakon?

„**Fra ludrovica**“ zna, što bi htjeli oni oko „Kremenjaka“, oko „Slobode“ i „Pokreta“. Oni — berekini — htjeli bi, da se Krpeljevci, Šišmiševci i Don Bažiljevci svade sa fra Gjerundijom i sa „komesarom“ Andrijom iz Vodica i da im kao pošteni hrvati okrenu glavu. Al jok braco! gdje je to! (kažu oni), Ko bi tad dao glasove za sina ludrova? ko bi držao nas u općini proti volji ovih vrazjih Šibenčana, koje nemoš nikako podmititi, ni okrenuti? Eno, ono lulavoga Stojića, u malo nam nije pokvario račune u poslu Crnice (kažu oni). Da mu nebudemo brže bolje dali *kee* iz općine, vragu šolda nebi bili vidili. A i onaj drugi za malo je ostao.

Pa još Šišmiševci kažu Krpeljevcima: Ako taj D.r Smodlaka može kao Hrvat biti sin jednog, koji je nosio bunet i služio kralja, zašto i mi da neimamo pravo učiniti, da i naša djeca mogu sutra reći i pohvaliti se, da su i njihovi oci nosili na svojoj hrvatskoj glavi austrijski bunet i bili sluge vladine. A Don Bažiljo na to odmah kaže: tako je. To je pravo i pošteno: tebi bunet, meni bunet, njemu bunet: — svima bunet, pa i našoj djeci bunet. — Samo je Krpelj opazio: al ja nemam od srca poroda, koji će se hvaliti, da mu je čaće nosio bunet. — A oni mu drugi odgovoriše: a ko ti je kriv. Pobrini se i nastoj.

Dakle: Živio saveznik Andrija i fra Gjerundijo! Živili vrijedni i pošteni oci naše djece sa bunetom na glavi! Živili!

(Ive i Joso razgovaraju se u Docu na križevu mulu).

Ive: Dobro jutro Joso!

Joso: Bog dao dobro svakom.

Ive: Jesi li štija zadnji broj „Kremenjaka“?

Joso: Jesam i „Kremenjaka“ i „Pučku Slobodu“.

Ive: Ono što pišu u „Kremenjaku“ naši Doláčani imadu pravicu, jer baš je sve onako, kao sv. Evanđelje. Ali, ja te pitam da mi kažeš, kako bi se moglo do toga doći, da mi ovako ne budemo uvik gospodski i popovski robovi?

Joso: Lako; samo kad bi mi bili pametni; jer ako imamo mnogo dušmana, imamo i dosta pučkih prijatelja, koji će nas voditi u borbu protiv bahatih silnika, i crnih gulikoža, pak eno ti list „Pučka Sloboda“ u njoj ćeš naći svu nauku pučke stranke, koja nam tumači, kako da se izbavimo iz čambra sviju onih, koji nas oće da gule i drže nas za svoje robove.

Ive: Dobro ti kažeš, da čitam „Pučku Slobodu“. Ja sam ju više puta čita i meni se mnogo dopada njezino pisanje; i vidija sam i uvirija sam se, da sveštenici mnogi imadu krivo, što nepravedno napadaju list „Pučku Slobodu“.

Joso: Znam ja, da ima dosta sveštenika i kamatnika, koji napadaju „Pučku Slobodu“, jer njima pučka sloboda ne pui tobolac, kao njihove popovsko-fratarske novine.

Ive: A neznaš, da je skoro u nas u Docu bija neki fratar u jednoj težačkoj kući i kad fratar opazi tute „Pučku Slobodu“, zavikne ka da je lud: šta je ovo ovdje? Ko vam je dá ovaj list? znate, da ko čita ovaj list da će biti proklet? on u kući neće imati blagoslova? i tako dalje, a ukućani ostali zapanjeni, gledajuć u fratra.

Joso: A koji je bija taj vridni fratar, koji tako zna takove svete svite davati bezazlenoj čeljadi, koja su zavedena virskim fanatizmom, da lako bude i virovati

njegovim lažim i klevetam, koje se nebi smile čuti ni od najglupijeg čovjeka ovoga svita, ili od jednog lakomca ili imbenika, kojima nije sveto ničije poštenje, a kako li da takove laži izgovara jedan fratar?

Ive: Neću ti ga za sada kazati, ali ako bude do potrebe neću ga ni tajiti, jer nije ima pravo onako očito lagati, još budući jedan fratar, jer i ja, ako se i ne pačam u ništa, posli nego su nas furešti privarili, priznajem, da je ima krivo, jer list kako što je „Pučka Sloboda“ nesmi imati nikakovog prikora.

Joso: Lipi fratar, kad on zna tako viru širiti sa lažju. Mislim, da nije puno uteka duminikancu Petru Arbuezu, negdašnjem Seviljskom Velikom Inkvizitoru.

Ive: Šta je bija fratar Petar Arbuez? Zar je i on bija kakovi možda varalica i okrutnik? I ja sam mnogo puta čuja, da je Inkvizicija na strašne muke ljude stavljala.

Joso: Uzmi knjigu, u kojoj su opisane Tajne Španjolske Inkvizicije, pak onda ćeš znati, na kakve muke je mnoge nevine žrtve stavjala i zašto ih je mučila.

Ive: Ali znaš da popi i fratri kažu, da je ono grijota čitati i čini mi se, da su zabranili razprodavati.

Joso: Istinu nije nikad grijota čitati. Tu se vide njihova okrutna dila. Grijota je lagati i varati i na tuđim trudim uživati. Ima i kod njih dobrih i poštenih ljudi i čast njima, ali ima i zlih dosta i bez srca, pa za najmanju molitvicu odma plaću pitaju, pa ni mrtvaca neće da odpratu bez fiorina. Svit to vidi, ali je neuk, pa nesmi reći, boji se. A ko je pametniji, taj se neboji, već pokvarenomu reče u brk: ti nisi pravi sluga Božji, ti nisi pravi nasljednik našeg svetog i propetog Isusa Krista (čast mu i slava). — Mi nesmimo dopustiti da zli sveštenici nadvladaju dobre, jer bi ovi zli činili da se vratimo u 15. sti vik, kad je Inkvizicija svakog, koji nije bija sa okrutnicima, to jest sa pokvarenim popim i fratrim, strašnim mukam mučila i na oganj bacala. Valja znati, da je između nevinih žrtava bilo i dobrih svećenika kao n. pr. Sv. Ivan od Avile. On je tišija narod u nevolji, ali koja korist, kad je zloća privladala. Čitaj knjigu Tajne Španjolske Inkvizicije.

Ive: Dobro; čitaću što prije. Ali ote riči, što si ih sad izreka, lipo su me u srce takle; vidi se da je bilo žalosno. Eh! i ja mislim, da neće uvik narod biti glup. Nemam kad stati; idjem u grad; imam nešto posla; zbogom!

Joso: Bog! Do vidjenja drugi put.

Zabiložilo nekoliko težaka.

ZAHVALA.

S duboko rastuženim srcem izrazujem moja odana čustva harnosti svima, koji su mi bili na ruku i od utjehe svojim srdačnim zauzimanjem prigodom teške nesreće, koja me zadesila gubitkom moje premile supruge

MARIJE KUKURA.

Najodanije zahvaljujem svima, koliko Šibenčanima, toliko Zlarinjanima, koji izvoliše otpratiti na vječni počinak ostanke dobre i mile pokojnice.

Zlarin, 23. Marča 1908.

Šime Kukura.

Poruke uredništva.

Gosp. fra Dinku Šulini — Prvić-Luka. Kao dobrim kršćanima zao nam je, što Vam nemožemo udovoljiti. Mnogo je onih, koji u ovoj dolini suza trpe pravedno. A ako ste svijesni o svojoj pravednosti i Vi, tješite se kao božji ugodnik, da često puta dobi Bog hoće da pravednika kuša time, što ga čini trpiti na ovom svijetu, da ga tako zapane ljepše mjesto na onom drugom. Za to Vas svjetujemo: zaboravite na ovaj grijesni svijet, a imajte na pameti onaj drugi, ljepši; trpите ustrpljivošću katoličkom, praštajte i neprijatelju svome i biće Vaše kraljevstvo nebesko. Samo Vas vruće molimo, ako odete tamo prije nas, molite se tamo za nas i za te u Prviću-Luci. Ako sagriješite što proti Vama — ljudi su. Dragi oče, najbolje ćete se osvetiti neprijatelju-čovjeku, ako budete praštali, trpili i ljubili. U tom kršćanskom djelu, Bog Vas krijepio!

Za ovaki ljepi kršćanski savjet, vruće Vam preporučujemo, da širite u selu naš „Kremenjak“.

Preporučujem št. općinstvu moju novu i bogatu

URARIJU I ZLATARIJU

— u gradu (Medjugorim) —

CIJENE UMJERENE.

Eugen Pettoello — Šibenik.

14-26

Kremenjaci i kremenjačice širite „Kremenjak“

**TISKARNICA IVAN
SFAGLINATZ - ŠIBENIK**

Preporuča se Sl. općinstvu za izradbu radnja, kao: Oglasa, Prijava, Okružnica. Trgovačkih, uredovnih i župničkih obvoja. Računa, listića s nadpisom. = Memoranduma, Opremnih listova. = Ugovora, Poziva, Tražbica. = Svakovrstnih perforiranih i paginiranih cedulja. = Posjetnica raznih vrsta i veličina. = Poziva i programa. = Lutričkih srećaka. = Vjenčanih prijava. = Zvonjelka. = Mrtvačkih oglasa. = Dopisnica. = Natpisa, itd. itd.

VELIKO SKLADIŠTE OBVOJA SVIH VRSTA CIJENA I BOJA. HARTIJE OD NAJPROSTIJE DO NAJFINIJE.

Gotovo izvršivanje uz cijene sasvim umjerene.